MIELIPIDE

Äänestämättä jättäminen ei todellisuudessa ole mikään kannanotto. **ANNELI WESTERLUND LUKIJALTA-PALSTALLA**

LUKIJALTA

Ota kantaa tekstiviestillä

- Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmetyttää?
- Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.
- Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.
- Viestin alkuun tunnus MT LU.

Tämäkin vielä

Että äänestyslippujen paperi tuodaan Ruotsista. Turha tässä on enää kotimaisen perään kysellä missään muussakaan asiassa. Hävetkää **J52**

Vaaleista

Paavo Lipposen kehno menestys johtui siitä ettei Jutta Urpilainen hommannut hänestä äänestäjille riittäviä vakuuksia. **Väärä valinta**

Ei keskusta mitään voittanut. Paavo Väyrynen kyllä. Tehkää puolueessanne remontti. **Korjaustarvetta**

Aho sai aikanaan ääneni, en halunnut vasemmistolaista. Nyt vastassa taistolais-vihreä. Asetelma sama oikea-vasen-akseli. **Sama asia**

Ei pidä unohtaa vihreiden suojeluintoa maaseudulla. Eiköhän jo vihreä ympäristöministeri riitä. Ääni Saulille. **Sirpa**

Olisiko SDP:n ja Keskustan johdolla ollut salainen sopimus iäkkään ehdokkaan asettamisesta, jotta Niinistö ei näyttäisi vanhalta? **Kokoomuksen vuoro**

Ojala, kuinka monella kertauspäivällä luulet Niinistön kapteenin arvon veivanneen? **Reservi**

Huomenta maalaiset. ”Ei ole mitään hätää? No, nyt se vasta vallan myrkyn lykkäsi. Pakkohan tästä on mennä äänestämään. **Mettäläinen**

Aina olen tilaisuuden tullen äänestänyt Väyrystä. Nyt menen varmasti äänestämään Niinistöä, on se vaihtoehto sen verran huono. **Keskustalainen**

Siviilipalvelus on vaihtoehto varusmiespalvelukselle. Kumman presidentti Halonen on suorittanut? **Mitä väliä?**

Minkälaisen esimerkin koulutuksen merkityksestä tarjoaa presidenttikandidaatti, jolla on hyvä lukiopohja, mutta ei korkeakoulututkintoa? **Heidi**

Rikkiviisautta

Rikkidirektiivi on pakollinen Suomelle. Muut voivat valita. **Sarvikuonojenmaa**

Hävetkää jos osaat te ympäristöministeriö. On sairasta syyttää Suomen viljelijöitä fosforipäästöistä, jotka tulevat Itämereen Venäjältä . **V. Niinistön moka**

Vain äänestämällä vaikutat

Presidentinvaalien ensimmäisen kierroksen jälkeen on hyvinkin voimakkaasti nostettu esiin, että yksi vaihtoehto ja vaikuttamisen muoto on jättää kokonaan äänestämättä tai jättää tyhjä äänestyslippu. Tätä menetelmää on melkeinpä markkinoitu vaihtoehdoksi, jos niin sanottu oma ehdokas putosi ensimmäisellä kierroksella.

Äänestämättä jättäminen ei todellisuudessa ole mikään kannanotto. Silloinhan valituksi saattaa tulla omasta näkökulmasta kaikkein huonoin vaihtoehto. Olen kuullut jonkun perustelevan, ettei voi äänestää, kun mukana ei ole eurokriittistä ehdokasta.

Ei ole, mutta nyt pitää miettiä muita valintaperusteita. Pitää miettiä, kumpi mukana olevista ehdokkaista on sellainen, jota ei missään tapauksessa haluaisi Suomen presidentiksi ja äänestää sitten sitä toista.

Me suomalaiset olemme etuoikeutettuja, kun meillä on itsenäinen maa ja meillä itsellämme on oikeus äänestää maallemme presidentti.

Ei ole yhdentekevää, millainen presidentti Suomea edustaa ja toimii maamme käyntikorttina valtiovierailuilla ja muiden päämiesten tapaamisissa.

Presidentin valtaoikeuksia on karsittu, joten olisi valituksi tullut kuka tahansa, hän ei yksinään olisi kovin paljon pystynyt Suomen suuntaa muuttamaan. Mutta vielä on mahdollisuus valita kahdesta.

Nyt kannattaa miettiä, kumman jäljellä olevista ehdokkaista mieluummin soisi asuvan puolisonsa kanssa Mäntyniemessä ja Kultarannassa seuraavat kuusi vuotta, edustavan Suomea ulkomailla ja isännöivän Suomeen saapuvia valtioiden päämiehiä.

Kuusi vuotta on pitkä aika odottaa seuraavaa vaikuttamisen mahdollisuutta. Jos nyt jättää äänestämättä, on turha harmitella, jos valituksi tulee kahdesta jäljellä olevasta hän, jota ei missään tapauksessa olisi halunnut Suomen presidentiksi.

Anneli Westerlund
Helsinki

PENTTI VÄNSKÄ

Jos nyt jättää äänestämättä, on turha harmitella, jos valituksi tulee kahdesta jäljellä olevasta hän, jota ei missään tapauksessa olisi halunnut Suomen presidentiksi, Anneli Westerlund kirjoittaa. Pertti Kouvalainen leimasi Hannu Lukkarisen vaalilipun Varpaisjärvellä vaalien ensimmäisellä kierroksella.

VIERASKOLUMNI

Jako kahteen

Presidentinvaalin toinen kierros on jakanut kansan kahtia. Tämä kuuluu suoran vaalin luonteeseen. Puolet ensimmäisen kierroksen äänestäneistä joutuu vaihtamaan ehdokastaan, osa saattaa boikotoida koko vaalia.

Jopa yksi ensimmäisen kierroksen pettynyt ehdokas ilmoitti, ettei hänellä ole sopivaa ehdokasta ja aikoo jättää äänestämättä. Siinäkö viesti parillesadalle tuhannelle häntä äänestäneelle? Onneksi kyseinen ehdokas perui äänestämättäjämispuheensa.

Ehdokas Niinistö on ollut gallupsuosikki edellisestä presidentinvaalista lähtien. Niinistön kokoomuspuolue on ollut hienoisessa nosteessa koko alkaneen vuosituhannen.

Yksi syy siihen on Niinistössä itsessään. Hän on pysynyt kaikenlaisten mediakohujen ulottumattomissa. Puolivallattoman leskimiehen morsiamien vaihto ja itseään puolta nuoremman puolison löytyminen eivät ole olleet Niinistön maineelle tappioksi. Viriilin, kansaneläkeikää lähestyvän poliitikon maine ja kannatus ovat vain kasvaneet.

Ehdokas Haavisto nousi vaalin toiselle kierrokselle oman persoonallisuutensa ansiosta. Vihreiden pitkäaikainen poliitikko on poliittisella urallaan luonut sen verran hyvän maineen, että tässä vaalissa hän on päässyt pitkälle.

Haavisto nimitettiin ensimmäisenä presidenttiehdokkaaksi, joka ei näytä olevan haitaksi hyvin menneelle kampanjalle. Haavisto onnistui lukuisissa ehdokaspaneeleissa hyvin. Hän on hyvä ja selkeäsanainen puhuja, ei mikään vaikeaselkoinen kamreeri.

Kahden ehdokkaan poliittisia linjauksia on mediassa selvitetty tarkkaan. Ulkopoliittisissa kysymyksissä ei suuria eroja ole. Samanlaisia ehdollisia Nato-miehiä molemmat. EU-linjaukset menevät samaan suuntaan. Globalisaatio on myönteinen asia ja kotomaan asuttaminen rajoja myöten saa tukea molemmilta.

Yhtäläisyyksistä huolimatta eroavaisuuksia ehdokkaiden välillä löytyy.

Niinistö on oikeistolainen, porvarillista charmia uljaasti puolustava heteromies. Niinistön vaalikampanjan nimekkäimmät tukijat ovat suomalaisen yrityselämän julkkiksia, paljon julkisuudessa mainetta niittäneitä yrittäjiä. Moni Niinistön kannattajaksi kääntyvä pohtii varmasti omaa arvomaailmaansa ja samaistuu näihin yhteiskunnassa hyvin menestyneihin, on hienoa olla voittajan puolella.

Haaviston yhteiskunnallinen ajattelu näyttäisi olevan lähempänä sosiaalipoliitikkoa, jolle sopii sosiaalivaltion säilyttäminen. Haaviston kannattajaksi saattaa tulla samaa joukkoa, jotka olivat nostamassa nykyistä presidenttiä Tarja Halosta virkaan kuusi vuotta sitten.

Monien mielestä yhteiskunta on muuttunut entistä eriarvoisemmaksi, köyhyys ja syrjäytyminen koskettavat yhä useampia ihmisiä. Helppoa ei tässä maassa ole monilla vähemmistöilläkään. Moni odottaa uudelta presidentiltä, jos ei toimia, niin ainakin kannanottoja heikompiosaisten puolesta.

Vaalit ovat demokraattisen yhteiskunnan väline kuulla kansan tahto ja halu yhteiskunnan suunnasta. Viime kevään eduskuntavaaleissa kansa kuritti valtaapitäviä. Lainsäätäjiksi nousi vähemmistöjä ivaavia puheita ja kirjoituksia tuottaneita poliitikkoja. Presidentinvaalin ensimmäisellä kierroksella sama kansa teki korjausliikkeen, jolla uskoa suomalaiseen demokratiaan palautettiin.

Nousee presidentiksi kumpi ehdokas tahansa, saa tasavalta arvoisensa päämiehen, sellaisen, jonka se ansaitsee. Tärkeintä on, että maassa on tapahtunut demokratian kannalta paljon myönteisiä asioita.

Politiikka on palannut ihmisten keskuuteen. Kansan karttuisa käsi on rahoittanut ehdokkaita pienemmillä tai suuremmilla avustuksilla. Vastenmielistä loanheittoa ei ole juuri ollut. Ja moni äänestäjä on aidosti joutunut miettimään, mitkä ovat ne kriteerit, joilla oman ehdokkaan valitsee.

TIMO KÄSSI
on talonpoika Uuraisilta.
timok@elisanet.fi

Ilmiö nimeltä Haavisto

Sauli Niinistön kansa tuntee. Hän on syvissä vesissä uitettu, korkeasti koulutettu varatuomari, reservin kapteeni, toiminut ministerinä, puhemiestehtävässä ja lakimiehenä, siis läpivalaistu koko mies. Hän on puheissaan selkeäsanainen ja kiteyttää sanottavansa lyhyesti.

Mitä me todella tiedämme Pekka Haavistosta, puoliso mukaan luettuna. Emme kovinkaan paljon. Firman johtaja ei ottaisi palvelukseensa miestä, jonka suosituksissa lukisi vain ”hän on miellyttävä mies”. Luulenpa, ettei johtaja antaisi firmaansa tämän miehen hoitoon näin kevyin perustein.

Ylioppilaaksi tulonsa jälkeen 53-vuotias Haavisto ei ole ollut missään vakituisessa työpaikassa. Aika kului erilaisissa harrastuksissa. Verbaalisesti lahjakkaana hän toimi eräitten lehtien päätoimittajana, myöhemmin ympäristöministerinä ja Sudanin Darfur-kriisin neuvonantajana saavuttamatta suurempaa menestystä.

Presidenttiehdokkaana Haavisto on aikaansaanut varsinaisen hypetyksen pehmoolemuksellaan, sujuvalla retoriikalla, puheilla, joissa on paljon sanoja mutta vähän sisältöä.

Haavisto napsii taitavasti pisteitä eri puolueiden mandaatilta, kosiskelee kristillisellä Israel-myönteisyydellään ja armollisuudellaan. Keskustan ja perussuomalaisten kannattajien tunteisiin hän vetoaa taikasanalla suvaitsevaisuus, mitä se sitten tarkoittaakaan monivivahteisuudessaan.

Haavisto on hurmannut nuoret ja on vanhemman väen ihannepoika. Taitavasti hän vetoaa ihmisten tunteisiin ja on kuin kameleontti vaihtaen väriä tilanteen mukaan. Tulee mieleen satu keisarista ilman vaatteita. On aika puhkaista Haavisto-kupla. Kapteenina hän veisi Suomi-laivan karikolle. Tunteilla ei presidenttiä valita vaan tosiasioilla.

Anna-Liisa Hautala
Seinäjoki

Haavisto vai Niinistö?

Perjantaina 27.1. Maaseudun Tulevaisuudessa oli kaksi kirjoitusta kummankin presidenttiehdokkaan puolesta.

Ilkka Vainio kysyy: ”jääräpää vai neuvottelija?” Niinpä! Perinteisesti ajattelemme, että me suomalaiset olemme jääräpäitä. Mutta ehkä Urho Kekkonen oli nimenomaan neuvottelija ja jo ennen häntä neuvottelemalla Suomesta tuli itsenäinen, demokraattinen ja arvostettu maa. Kokoaan suurempi Suomi. Tähän lopputulokseen päätyi myös Vainio.

Suomen tasavallan presidentti vastaa ensisijaisesti ulkopolitiikan linjauksista, ei EU-politiikasta vaan laajemmin globaalista näkyvyydestämme. Haavistolla on näyttöjä YK-tehtävistä. Haavisto on laajasti tunnettu ihmisoikeuksien puolustaja ja YK:n rauhanrakentaja, Niinistö talousmies ja EU-pankkiiri.

Sauvala kertoo myös, että Vihreä liitto syyttää maataloutta kaikista mahdollisista päästöistä. Tämä ei ole totta. Vesistöjen tila on huolestuttava niin Itämerellä kuin sisämaan järvissä. Jäljet johtavat niin maa- ja metsätalouteen kuin monin paikoin turvetuotantoon. Meidän pitää yhdessä parantaa ponnisteluja puhtaiden vesien puolesta, ei syyttää toisiamme. Puhtaat kalavedet ja kirkkaat rantavedet ovat kaikkien etu.

Heikki Vainiokangas nosti esiin Niinistön meriitit isänä ja varatuomarina – mutta ennen kaikkea miehenä. Yli puolet suomalaisista on naisia. Viimeiset kaksitoista vuotta Tarja Halonen, siis nainen, on toiminut ansiokkaasti Suomen presidenttinä.

Nyt valitsemme kahden miehen välillä. Minä valitsen pätevämmän ja ulkopoliittisesti kokeneemman. Valitsen miehen, joka kuuntelee kaikkia, myös meitä maaseudun ihmisiä. Valintani on Pekka Haavisto, joka haluaa jättää kuntaliitokset kuntalaisten omaan päätösvaltaan.

Lea-Elina Nikkilä
Joutsa

Metsäpolitiikkamme romutus

Suomen metsät sitovat hiilitä joka vuosi noin puolet maamme hiilipäästöistä. Metsä- ja ympäristöpolitiikkamme on jo pitkään tähdännyt siihen, että metsiemme tehokas hiilensidonta luetaan eduksemme päästökaupassa. EU:ssa tämä sanomamme on jo ymmärretty.

Puustomme vuosittaisen lisääntymisen arvo on päästöoikeushiilitonnin hinnasta riippuen 240–1 000 miljoonaa euroa vuodessa.

Pääministeri Kataiselta täytyy kysyä, antoiko hän ympäristöministeri Ville Niinistölle valtuuden luopua Suomen merkittävästä taloudellisesta edusta päästökaupassa Durbanin ilmastokokouksessa.

Vai onko kyse siitä, että vihreä ministeri myi Suomen edut vain edistääkseen omaa ideologiaansa? Tarvittaisiinko jonkinlaista ministerivastuulakia?

Ville Niinistö on selitellyt, että Durbanin sopimus on niin arvokas, että Suomen edut kannatti uhrata sen hyväksi.

Tämä selitys on täyttä huuhaata, sillä suurimmat saastuttajat eivät sitoutuneet mihinkään muuhun konkreettiseen kuin seuraavan kokouksen pitämiseen muutaman vuoden päästä.

Tapio Laiho
metsänhoitaja
Jyväskylä

Vahva presidentti vientiä edistämään

Urho Kekkonen nousi Suomen presidentiksi vuonna 1956. Tarvitsimme muun muassa ulkomaankaupan edistäjäksi vahvan presidentin, joka loi vahvat suhteet suomalaiseen vientiteollisuuteen. Suomi oli tuolloin vielä suurelta osin maa- ja metsätalousyhteiskunta. Murros teollisuusyhteiskunnaksi oli käynnissä, vahva idänkaupan kasvu oli tulossa.

Nyt meillä on vienti rajusti notkahtanut ja olemme menossa taantumaan. Kotimarkkinat vielä vetävät, mutta työllisyydelle, kuntien- ja valtiontaloudelle vientiteollisuus on elintärkeä.

Valtion velkaantumisen pysäyttäminen luo uhkan koko hyvinvointivaltion toimivuudelle, jossa jo nyt on suuria ongelmia, muun muassa köyhyys, syrjäytyminen, terveydenhuollon toimivuus ja niin edelleen. Tällä hetkellä ja ainakin muutamia vuosia tarvitsemme aikaa talouden kasvu-uralle saamiseksi.

Talousosaaminen ja hyvä liike-elämän tuntemus korostuvat kuin Kekkosen aikana. Elämme samalla tavalla murrosaikaa kuin 50 vuotta sitten.

Meidän kaikkien suomalaisten kannalta on tärkein asia oman talouden kuntoon saaminen, siihen myös EU-talous osaltaan vaikuttaa. Kun olemme taloudellisesti vahvoja, arvostuksemme kasvaa myös maailmalla.

Sauli Niinistön kokemus ja ominaisuudet ovat ylivoimaiset siihen, mitä me nyt odotamme presidentiltä.

Myös puolustusvoimien ylipäälliköksi on aika valita henkilö, jolla on varusmiespalvelu suoritettuna ja hyvä tuntemus Suomen armeijasta. Puolustuskykymme kannalta 80-luvulla, kylmän sodan aikana, oli tärkeätä, että aseistakieltäytyjien määrä pysyi vähäisenä. Muuten puolustuskykymme uskottavuus olisi romahtanut. Nyt puolustustahto on hyvä ja kestämme vapaamman lainsäädännön, joka mahdollistaa myös naisille asepalveluksen.

Äänestäminen on tärkeätä, koska äänestämättä jättäminen on myös kannanotto jonkin puolesta.

Tomi Toivanen
Siilinjärvi

HUIDUNPERÄ

Pakkasesta ennen ja nyt

Nyt on näillä leveysasteilla sateiden jälkeen siirrytty pakkaskauteen. Huidunperällä on varttunut ikäpolvi katsonut aiheelliseksi kertoilla nuorimmilleen, miten tässä maassa ja kotipitäjässä on ennen tavattu kokea pakkastalvet, koviakin, jopa myös nälkävuosia, ja millä keinoin molemmista on aikanaan selvitty.

Ongelmia entisaikoina syntyi, kun maa oli köyhä ja selviytymisen keinot vähäiset. Erityisesti kertojat muistavat aikanaan saaneensa kuulla toistetun vuosien 1867–68 katoja. Huidunperälläkin pettuleipä oli todellisuutta. Uudet haudat täyttivät seurakuntien hautausmaat. Vanha polvi kertoili, miten Snellman silloin joutui meillä erityistoimin hoitamaan kansakunnan selviytymistä ulkopuoliseen apuun turvautumalla.

Painajasimainen muistikuva säilyi maaseudulla vuodesta pitkään.

Varsinaissuomalaisessa Marttilan pitäjässä muuan suuri peltoaukea tunnetaan vieläkin Vaivaisten lakiana eli lakeutena, kun viima ja pakkanen näännyttivät näiden seutujen kautta liikkeelle lähteneiden nälkäisten joukkoja. Toki sittemmin on tultu paremmin toimeen, joskin kovat pakkastalvet ovat tavanneet kuulua asuaan.

Muutamissa perheissä onkin täällä näinä päivinä kerrottu isovanhempien toimesta nuorimmalle polvelle eli taksikyydeillä kouluun ajaville ja sillä kotiin palaaville, miten koulukäynnin oli seudulla tapana sujua viime vuosisadan alkupuolella.

Silloiset kouluikäiset kävivät kotipitäjän ainoaa kansakoulua. Ajan vaatetus ei ollut kaksista. Koululaiset tekivät koulumatkansa jalan ja palelivat vahvan lumen keskessä. Varsinkin tyttöjen nauhapieksut olivat hatarat.

Onnenkantamoisia olivat ne lapset, joiden isovanhempien vanhuudenkoti oli monikilometrisen koulumatkan puolivälissä. Isoäiti tapasi silloin kutsua lapset sisään, tarjosi lämmintä juotavaa ja antoi paleleviin jalkoihin pesemänsä, parsimansa kuivat, lämpimät sukat. Riisutut taas jäivät isoäidin seuraavaksi huolettaviksi. Lämmin ja avulias oli isoäiti oman äitinsä juuri menettäneille lapsille.

Pakkasilla tapasi maaseudun asukkaiden elämässä tapahtua tuttuja muutoksia myös normaaleina vuosina. Ei ollut kyse mistään eloonjäämiskamppailusta vaan pyrittiin silloin yksinkertaistamaan, pelkistämään päivittäinen olo ja elämä.

Pakkastalvina oli viime vuosisadan alkupuolella tapana, että talon toimet ja asuminen keskitettiin silloin tupaan ja keittiöön ja muut huoneet jätettiin polttopuiden säästämiseksi kylmilleen. Salihuone ja kammarit olivat turhaa ylellisyyttä. Miespuolisella palkollisella oli yösija tuvan ylissängyssä, naispalvelijoilla pikku sivuhuoneessa. Isäntäväki lapsineen nukkui tupakammarissa.

Maaseudun eläjien ylellisyys oli pakkaskausina lauantaisauna. Löylyn lämpöä varsinkin isovanhemmat arvostivat siinä kuin nuoret renkipojat. Säästäviä oltiin, vain kerran viikossa sauna lämpesi.

Vähäisiä olivat maaseudun muunkin elämisen mukavuudet silloin. Perheissä oli vuoteiden lisäksi vain yksi levon ja mukavuuden tyyssija, keinutuoli. Se oli tuvan peruskalustoa ja tapasi olla ennalta määrätty talon vanhalle isännälle, joka siinä myös viihtyi ja jossa tapasi lukea päivän aviisin. Naisille keinusta ei ollut käyttäjäksi työn paljoudenkaan vuoksi.

Nyt tunnetaan maaseudullakin monituiset ajan mukavuudet. Miesten ja naisten työt ovat fyysisesti helpottuneet koneistuksen tuloksena. Naiset ruumiillinen työ oli aikanaan melkoinen, kun kantoivat vedet kaivosta keittiöön, karjalle navettaan ja kylpijöille saunaan.

Sähkö saatiin kautta maaseudun vasta 1950-luvulla. Tulivat myös vesijohdot, sähköhellat, jääkaapit, pesukoneet, pakastimet. Tilanteen täydellistivät karjatilojen lypsykoneet.

Lopuksi muistelijat totesivat pakkaspuheitten päätteeksi, että lammas on ollut pitkään maaseudun väestön hyväntekijä. Lämmönantaja se on ollut villoineen, turkkeineen.

Eli melkoinen ja arvostettu on lampaittemme merkitys osaltaan tässä pakkasten maassa vuosisatojen mittaan ollut ja sitä se edelleenkin on.

Pehmeämmäksi ja lämpimämmäksi ovat lampaamme tässä kylmässä ilmanalassa olomme tehneet, oli varttuneen polven muistelijoiden sanoma tämän päivän nuorimmille, näille nykykoululaisillemme.

HEIKINTYTÄR